

ОСНОВНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ РИНКІВ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ТЕХНІКИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

**Пархуць М.Р., асистент,
Львівський національний аграрний університет**

Одним з найбільш важливих серед різних видів аграрного ринку, що зумовлено особливим значенням застосування ресурсоощадних технологій, сформованих на досягненнях науково-технічного прогресу, на засадах інноваційної діяльності є ринок матеріально-технічних засобів. Розвиток ринку матеріальних ресурсів, техніки, знарядь, устаткування для сільськогосподарських товаровиробників має першочергове значення, так як їм необхідні сучасні, надійні в експлуатації високопродуктивні машини і що дуже важливо – по доступних цінах, які відображають еквівалентні співвідношення затрат на промислові товари, що споживаються в аграрному виробництві, і на сільськогосподарську продукцію. Отже, ринок матеріально-технічних засобів аграрного сектора економіки має регулювати збалансованість інтересів промислових підприємств, які випускають техніку для села, і сільськогосподарських товаровиробників, які її споживають.

Сучасний закордонний ринок сільськогосподарської техніки пропонує широкий спектр машин і обладнання різного призначення. Фірми-виробники тракторів, збиральних комбайнів та інших машин для сільського господарства ведуть напружену конкурентну боротьбу за ринки збуту, за право поставляти аграрникам свою продукцію, найповніше задовольняючи їхні потреби щодо номенклатури, технічного рівня та якості. Завдяки сукупному світовому досвіду, накопиченому в машинобудуванні та інших галузях, новітнім досягненням науки, проводячи цілеспрямовану технічну політику й об'єднуючи фінансові зусилля, вони досягли значних успіхів у виробництві високопродуктивної та якісної техніки.

Основними постачальниками сільськогосподарської техніки на світовий ринок виступають США, держави ЄС та Японія. Сільськогосподарське машинобудування ЄС має річні обсяги виробництва і реалізації, як і США, на рівні 18 млрд дол. США. Найбільшу кількість тракторів виробляють Німеччина, Італія, Франція та Великобританія. Сільськогосподарське машинобудування цих країн перетворюється на одну з найважливіших і прибуткових галузей

промисловості. Обсяги виробництва сільськогосподарської техніки в Італії вищі, ніж у середньому в промисловості, у вартісному виразі в 1,5 разу, а у Великобританії та Німеччині — в 1,1 разу. В азіатському регіоні лідирує Японія з обсягами виробництва — 6,3 млрд. дол.

Конкретна політика окремих фірм на світовому ринку характеризується дуже схожими принципами. «Мислити глобально, діяти локально» — такий постійно цитований секрет успіху більшості транснаціональних компаній. На практиці це означає, наприклад, що нові технології завжди розробляються спочатку для високопотужних тракторів і, перш за все, для Західної Європи і США, і лише потім знаходять своє застосування в інших класах потужності.

На світовому ринку зернозбиральних комбайнів сьогодні щорічно реалізується близько 35 000 одиниць нової техніки. При цьому помітно, що найбільш важливі ринки цієї галузі знаходяться в Америці і Європі. Тільки у Америці (північна і південна частина континенту) реалізується більше 50% від загального об'єму проданих машин. Африка і Азія, за нинішніми оцінками, особливої ролі на ринку зернозбиральної техніки ще не грають.

На світовому ринку сільськогосподарської техніки малої потужності домінує Японія. Нарощують виробництво такої техніки Республіка Корея, Індія та Китай.

Сільськогосподарська техніка, виготовлена в США або Канаді, призначена здебільшого для великих високорозвинених господарств. Більшість техніки та обладнання середньої потужності в Європі виготовляється європейськими фірмами й дочірніми підприємствами американських компаній. Зростає випуск техніки середньої потужності в Мексиці, Бразилії та Аргентині, де її виготовляють за ліцензіями європейських та американських виробників або в рамках спільних з ними підприємств.

Світове сільське господарство має тенденцію до збільшення розмірів фермерських господарств, зростання рівня їх механізації. Найпомітніше ця тенденція проявляється в США, Канаді, Австралії та в країнах Західної Європи. Тому більшість сільгосптехніки, що реалізується на ринках цих країн, йде на заміну малопродуктивної застарілої техніки.

Отже, нинішній етап розвитку сільськогосподарського машинобудування характеризується дедалі зростаючими концентрацією, спеціалізацією та інтеграцією виробництва. Провідні фірми-виробники сільськогосподарської техніки у своїй діяльності керуються загальноприйнятою концепцією, яка включає в себе такі

основні підходи: якомога ширше й глибше охопити ринки збуту своєї продукції у регіонах світу, розмістити дочірні підприємства й підрозділи ближче до потенційних покупців (при цьому або поглинути діючі в регіонах виробництва з подальшим їх перепрофілюванням і модернізацією, або створити нові) для того, щоб якомога швидше окупити свої інвестиції на розвиток і в результаті цього підвищити ефективність виробництва, наукових досліджень і конструкторських розробок, у тому числі й за рахунок використання науково-технічного і кадрового потенціалу регіонів. Поряд з цим фірми докладають багато зусиль у напрямі залучення і закріплення за виробником потенційних і реальних покупців своєї продукції. Для цього вони розширюють спектр послуг, які надаються споживачам.

Література.

1. Головка А.М. Основні тенденції розвитку ринку сільськогосподарської техніки провідних зарубіжних країн. / П. А. Денисенко, В. О. Питулько // Економіка АПК. – 2006. – № 2. – С. 88-89.
2. Больше типов, меньше заводов. Тенденции развития рынка зерноуборочной техники. – Зерно. – 2006. – июнь. – С. 74-83.
3. Ринок сільськогосподарської техніки: проблеми становлення / за ред. Г. М. Підлісецького. // Київ: ННЦ Інститут аграрної економіки, 2005. – 220 с.
4. Транснациональный выбор. // Зерно. – 2006. – август. – С. 92-97.
5. www.ukragroportal.com.

РЕСТРУКТУРИЗАЦІЯ ЯК ЗАСІБ АДАПТАЦІЇ ДО КРИЗОВИХ УМОВ У БУДІВНИЦТВІ

**Ракицька С.О., к.е.н., доцент, Жусь О.М., ст.викладач,
Одеська державна академія будівництва та архітектури**

Будівництво сприяє ефективному функціонуванню багатьох підприємств народного господарства. Успішний розвиток будівельної галузі викликає економічне зростання в країні і виникнення необхідних умов для розв'язання багатьох соціальних проблем.

За останні роки спостерігалось накопичення кризових явищ і на підприємствах будівельної галузі: скорочувались обсяги реалізації підрядних робіт, знижувалась рентабельність продукції, зростала доля